

Panij – broj deset

Uspon i pad naroda: pečačenje 144.000 i skrivena proročka povijest Daniela 11,10–16

Jeff Pippenger

2025-04-16

Tema u jedanaestom i dvanaestom retku jest uspon i pad kralja juga, kao što je to i završni uspon i pad Sjedinjenih Država prikazan u posljednjem predsjedniku u drugom retku, kao i posljednji zemaljski predstavnik zmajevе sile; završni uspon i pad Ujedinjenih naroda prikazan u trećem i četvrtom retku. Retci pet do devet prikazuju povijest papinske sile od 538. do 1798. godine. Godina 538. označava osnaženje papinske sile, 1798. označava smrtonosnu ranu papinstva, i stoga retci pet do devet prikazuju završni uspon i pad Zvijeri. Deseti redak označava 1989. godinu kao pad kralja juga, kako je prikazan u bivšem Sovjetskom Savezu.

„Svakom narodu koji je stupio na pozornicu djelovanja bilo je dopušteno zauzeti svoje mjesto na zemlji, kako bi se vidjelo hoće li ispuniti naum ‘Stražara i Sveca’. Proročanstvo je pratilo uspon i pad velikih svjetskih carstava — Babilona, Medo-Perzije, Grčke i Rima. Sa svakim od njih, kao i s narodima manje moći, povijest se ponavljala. Svaki je imao svoje razdoblje kušnje, svaki je podbacio, njegova je slava izbljedadla, njegova je moć iščeznula, a njegovo je mjesto zauzeo drugi...”

„Iz uspona i pada naroda, kako je to jasno prikazano na stranicama Svetoga pisma, trebaju naučiti koliko je bezvrijedna puka izvanjska i svjetovna slava. Babilon, sa svom svojom moći i svojim veličanstvom, kakva naš svijet otada više nikada nije vidio — moć i veličanstvo koji su ljudima onoga vremena izgledali tako postojani i trajni — kako je potpuno iščeznuo! Kao ‘cvijet trave’ propao je. Tako propada sve ono što nema Boga za svoj temelj. Samo ono što je povezano s Njegovom namjerom i izražava Njegov karakter može opstati. Njegova načela jedino su postojane stvari koje naš svijet poznaje.” Education, 177, 184.

Stihovi jedanaesti i dvanaesti prepoznaju konačni uspon i pad kralja juga, kako ga predstavlja Rusija. Stihovi trinaesti do petnaesti prepoznaju konačni uspon i pad Sjedinjenih Američkih Država. Cijela proročka pripovijest jedanaestoga poglavlja izgrađena je na strukturi uspona i pada kraljevstava. Proučavatelj proroštva mora uzeti u obzir tu činjenicu ako želi imati ikakvu mogućnost da ispravno razluči proročku poruku jedanaestoga poglavlja.

Temeljna perspektiva jedanaestoga poglavlja Daniela jest da se ono sastoji od ponavljanih prikaza uspona i padova kraljevstava. Kada je sestra White izjavila: „Tako je propalo Medo-Perzijsko kraljevstvo, i kraljevstva Grčke i Rima“, ona poistovjećuje „Grčku“ sa zmajem, „Rim“ sa zvijeri, a „Medo-Perziju“ s lažnim prorokom. Ona ukazuje na završni uspon i pad posljednjega zemaljskog kraljevstva, koje se sastoji od zmaja, zvijeri i lažnoga proroka, koji započinju svoj uspon pri nedjeljnom zakonu i vode svijet do Armagedona u ispunjenju Otkrivenja 16:12–21. Ona usmjerava Božji narod na „uspon i pad naroda, kako je jasno prikazano na stranicama Svetoga pisma“ kao na perspektivu koju valja primijeniti kako bi „naučili koliko je bezvrijedna puka izvanjska i svjetovna

slava“.

Razlog zbog kojega trebamo „naučiti koliko je bezvrijedna puka izvanjska i svjetovna slava“ jest da bismo potpunije razumjeli da sve propada „što nema Boga za svoj temelj“. Stoga je imati Boga ili ne imati Boga kao svoj temelj pitanje života ili smrti. Od te točke u razvoju misli sestra White zatim određuje što znači imati Boga kao svoj temelj kada kaže: „Samo ono što je povezano s Njegovom namjerom i izražava Njegov karakter može opstati.“ Upravo je objasnila da sve što nije na Božjem temelju propada te da je dvostruko mjerilo onoga što je izgrađeno na temelju to je li nešto „povezano s Njegovim namjerama“ i ono što „izražava Njegov karakter“. Njegov karakter jest Njegov temelj.

Zatim u završnoj rečenici odlomka ona izjavljuje da su „Njegova načela jedino postojane stvari koje naš svijet poznaje.“ Božji karakter jesu Njegova načela, a Njegova načela izražavaju Njegov karakter. Pitanje je života ili smrti kako se čovječanstvo odnosi prema Bogu kao temelju svega. Tvrdim da je temeljna struktura jedanaestog poglavlja Daniela izgrađena na narativu o usponu i padu kraljevstava. Postoji odlomak u kojem nas nadahnuće obavješćuje o ispravnoj vrsti proučavanja.

„Postoji proučavanje povijesti koje ne treba osuđivati. Sveta povijest bila je jedan od predmeta proučavanja u školama proroka. U zapisu o Njegovu postupanju s narodima bili su praćeni tragovi Jehove. Tako i danas trebamo razmatrati Božje postupanje s narodima na zemlji. U povijesti trebamo vidjeti ispunjenje proročanstva, proučavati djelovanje Providnosti u velikim reformatorskim pokretima i razumjeti tijek događaja u okupljanju naroda za završni sukob velike borbe.“ The Ministry of Healing, 441.

Posvećeno proučavanje povijesti prepoznaje se kao proučavanje Božjeg postupanja s narodima zemlje, a također i Božjeg providonosnog vodstva Njegovih reformnih pokreta; stoga posvećena povijest uključuje vanjsku i unutarnju liniju proučavanja. Svrha primjene povijesti u potvrđivanju Božje proročke Riječi jest uporaba te proročke povijesti kako bismo „razumjeli tijek događaja u okupljanju naroda za završni sukob velike borbe“. Prethodni odlomak sestre White preuzet je iz vrlo prosvijetljenog objašnjenja nužnosti izgradnje proročkog modela svete povijesti, koji se temelji na osnovnoj strukturi prikazanoj u „usponu i padu“ kraljevstava.

„Kao pripravu za kršćanski rad mnogi smatraju prijeko potrebnim steći opsežno znanje povijesnih i teoloških spisa. Pretpostavljaju da će im to znanje biti pomoć u poučavanju evanđelja. No njihov mukotrpan studij ljudskih mišljenja više vodi slabljenju njihove službe nego njezinu jačanju. Dok gledam knjižnice ispunjene glomaznim svescima povijesne i teološke učenosti, mislim: Zašto trošiti novac na ono što nije kruh? Šesto poglavlje Ivanova evanđelja govori nam više nego što se može naći u takvim djelima. Krist kaže: ‘Ja sam Kruh života; tko dolazi k Meni, neće ogladnjeti, i tko vjeruje u Mene, neće nikada ožednjeti.’ ‘Ja sam živi Kruh koji je sišao s neba; ako tko jede od ovoga Kruha, živjet će zauvijek.’ ‘Tko vjeruje u Mene, ima život vječni.’ ‘Riječi koje vam Ja govorim duh su i život su.’ Ivan 6,35, 51, 47, 63.”

„Postoji proučavanje povijesti koje ne treba osuđivati. Sveta povijest bila je jedan od predmeta u školama proroka. U zapisu o Njegovu postupanju s narodima pratile su se stope Jahvine. Tako i danas trebamo razmatrati Božje postupanje sa zemaljskim narodima. U povijesti trebamo vidjeti ispunjenje proročanstva, proučavati djelovanje Providnosti u velikim reformnim pokretima i razumjeti tijek događaja u okupljanju naroda za završni sukob velike borbe.“

Takvo proučavanje dat će široke, sveobuhvatne poglede na život. Pomoći će nam da u određenoj mjeri razumijemo njegove odnose i međuovisnosti, kako smo divno povezani u velikom bratstvu društva i naroda te u kolikoj mjeri tlačenje i poniženje jednoga člana znači gubitak za sve.

„Ali povijest, kako se obično proučava, bavi se čovjekovim postignućima, njegovim pobjedama u boju, njegovim uspjehom u stjecanju moći i veličine. Božje djelovanje u ljudskim poslovima gubi se iz vida. Malo tko proučava ostvarivanje Njegove namjere u usponu i padu naroda.

„A teologija je, u velikoj mjeri, onakva kakva se proučava i poučava, tek zapis ljudskih nagađanja, koji služi samo tomu da ‘zamrači naum riječima bez znanja’. Prečesto pobuda za skupljanje ovih mnogih knjiga nije toliko želja da se pribavi hrana umu i duši, koliko težnja da se upozna filozofe i teologe, želja da se kršćanstvo predstavi ljudima učenim izrazima i tvrdnjama.

„Ne mogu sve napisane knjige služiti svrsi svetoga života. ‘Učite od Mene’, rekao je Veliki Učitelj, ‘uzmite jaram Moj na sebe’, ‘naučite se od Mene krotkosti i poniznosti.’ Vaša intelektualna oholost neće vam pomoći u komuniciranju s dušama koje propadaju zbog nestašice kruha života. U proučavanju tih knjiga dopuštate da one zauzmu mjesto praktičnih pouka koje biste trebali učiti od Krista. Rezultatima takva proučavanja narod se ne hrani. Vrlo malo od istraživanja koje toliko zamara um pruža ono što će nekome pomoći da bude uspješan radnik za duše.

„Spasitelj je došao ‘navijestiti evanđelje siromasima’. Luka 4,18. U svojem je naučavanju rabio najjednostavnije izraze i najjasnije simbole. I rečeno je da ga je ‘mnoštvo rado slušalo’. Marko 12,37. Onima koji nastoje obavljati Njegovo djelo za ovo vrijeme potreban je dublji uvid u pouke koje je dao.

„Riječi živoga Boga najuzvišenije su od svakog obrazovanja. Oni koji služe narodu trebaju jesti od kruha života. To će im dati duhovnu snagu; tada će biti spremni služiti svim slojevima ljudi.” The Ministry of Healing, 441–443.

Sestra White nadalje određuje da je prepoznavanje djelovanja Božje sile u postavljanju kraljeva i uklanjanju kraljeva na temelju kraljevih izbora prava filozofija proučavanja povijesti.

„U povijesti narodâ proučavatelj Božje riječi može vidjeti doslovno ispunjenje božanskoga proročanstva. Babilon, naposljetku skršen i slomljen, nestao je jer su se njegovi vladari u blagostanju smatrali neovisnima o Bogu te su slavu svojega kraljevstva pripisivali ljudskom postignuću. Medo-perzijsko kraljevstvo pohodio je gnjev Neba jer je u njemu Božji zakon bio

pogažen. Strah Gospodnji nije nalazio mjesta u srcima goleme većine naroda. Vladali su opačina, bogohuljenje i pokvarenost. Kraljevstva koja su slijedila bila su još niža i pokvarenija; te su tonula sve niže i niže na ljestvici moralne vrijednosti.“

„Moć koju izvršava svaki vladar na zemlji dana je s Neba; a o njegovoj uporabi tako podijeljene moći ovisi njegov uspjeh. Svakomu je riječ božanskoga Stražara: ‘Opasah te, premda Me nisi poznavao.’ Izaija 45,5. A svakomu su riječi nekoć izgovorene Nabukodonozoru životna pouka: ‘Okaj svoje grijehе pravednošću i svoja bezakonja milosrđem prema siromasima, ne bi li se produljilo tvoje blagostanje.’ Daniel 4,27.”

„Razumjeti ovo — razumjeti da ‘pravednost uzvisuje narod’; da se ‘prijestolje utvrđuje pravednošću’ i ‘podupire milosrđem’; prepoznati djelovanje ovih načela u očitovanju sile Onoga koji ‘uklanja kraljeve i postavlja kraljeve’ — to znači razumjeti filozofiju povijesti. Izreke 14:34; 16:12; 20:28; Daniel 2:21.

„Jedino je u Božjoj riječi to jasno izloženo. Ovdje se pokazuje da snaga naroda, kao i pojedinaca, ne počiva u prilikama ili sredstvima koja se doimaju kao da ih čine nepobjedivima; ne nalazi se u njihovoj hvaljenoj veličini. Ona se mjeri vjernošću s kojom ispunjavaju Božju namjeru.” Proroci i kraljevi, 501, 502.

Tema u jedanaestom i dvanaestom retku jest uspon i pad kralja juga, ali još važnije, ti reci označavaju pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće te drugu od triju kušnji koje su započele u vrijeme svršetka 1989. godine, kao što je prikazano u desetom retku.

To zapečaćenje predstavljeno je Danielom u lavljjoj jami, trojicom vrijednih u ognjenoj peći, Danielom i trojicom vrijednih koji se mole da razumiju Nabukodonozorov san o kipu zvijeri u drugom poglavlju, Danielom koji u devetom poglavlju moli molitvu iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, mudrima koji razumiju umnoženje znanja, Jošuom kojemu je uklonjen grijeh u trećem poglavlju Zaharije, Zerubabelom u četvrtom poglavlju, Josipom koji postaje drugi vladar u Egiptu, učenicima u gornjoj sobi tijekom deset dana uoči Pedesetnice, mileritima na taborovanju u Exeteru, Lazarom koji predvodi povorku pri svečanom ulasku, i sto četrdeset i četiri tisuće u sedmom poglavlju Otkrivenja.

Jedanaesti redak stigao je 2014. na početku ukrajinskog rata, a u srpnju 2023. započelo je vizualno ispitivanje, u kojem se Božji narod „izbjeljuje“. Peti redak u jedanaestom poglavlju obuhvaća retke trinaest do petnaest.

Pregled pete linije

Jer će se kralj sjeverni vratiti te podignuti mnoštvo veće od prijašnjega, i zasigurno će nakon stanovita broja godina doći s velikom vojskom i s velikim bogatstvom. A u ono vrijeme mnogi će ustati protiv kralja južnoga; i nasilnici iz tvoga naroda uzvisit će se da potvrde viđenje, ali će pasti. Tada će doći kralj sjeverni, podići nasip i osvojiti najutvrđenije gradove; i mišice juga neće izdržati, ni njegov izabrani narod, niti će biti snage da se održi. Daniel 11:13–15.

Ovi su stihovi bili ispunjeni 200. pr. Kr. i označuju bitku kod Panija, koja uključuje suprotstavljene kraljeve i njihove saveze, a ti su stihovi također točka u povijesti u kojoj se poganski Rim prvi put

nametnuo u povijest jedanaestoga poglavlja Danielove knjige. Ti stihovi obuhvaćaju konačni uspon i pad šestoga kraljevstva biblijskoga proročanstva, ali i biblijsku povijest Kristova posjeta Cezareji Filipovoj, gdje Petar smješta pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće. Ta povijest predodražuje pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće s dolaskom trećega od triju ispita iz dvanaestoga poglavlja, koji se sastoji u tome da budu „očišćeni, ubijeljeni i okušani“.

Ova tri retka vode do šesnaestoga retka, gdje je prikazan nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama. Kada je taborni skup u Exeteru završio 17. kolovoza 1844., mudre su djevice tijekom šezdeset i šest dana pronijele poruku Ponoćnoga poklika duž istočne obale Sjedinjenih Država. Postoji razdoblje kada se sve djevice bude, a jedan razred nema ulja, i svega onoga što to označuje. Kada je ime Šimuna Barjone promijenjeno u Petar, označeno je pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće. Od toga trenutka nadalje Isus je počeo poučavati učenike o događajima povezanim s križem.

Križ je simbol završetka vremena milosti, a William Miller, kojega je predočavao Ivan Krstitelj, a kojega je pak predočavao Ilija, bio je podignut da iznese „događaje povezane sa završetkom vremena milosti“, kao što su to činili i Ivan Krstitelj i Ilija. Ivan je to izrazio ovako.

Ali kad vidje gdje mnogi farizeji i saduceji dolaze na njegovo krštenje, reče im: Leglo gujinje, tko vas je upozorio da bježite od srdžbe koja dolazi? Matej 3,7.

Ilija je to rekao ovako.

I Ahab načini gaj; i Ahab činjaše više da razgnjevi Gospoda, Boga Izraelova, nego svi kraljevi Izraelovi koji bijahu prije njega. Za njegovih dana Hiel Beteljanin sagradi Jerihon: na Abiramu, svome prvencu, položi njegove temelje, a na svom najmlađem sinu Segubu postavi njegova vrata, prema riječi Gospodnjoj, koju je izrekao po Jošui, sinu Nunovu. I Ilija Tišbijac, jedan od stanovnika Gileada, reče Ahabu: Tako živ bio Gospod, Bog Izraelov, pred kojim stojim, neće biti rose ni kiše ovih godina, osim po mojoj riječi. 1 Kraljevima 16:33–17:1.

Govoreći o djelu Williama Millera kao suvremenoga reformatora, sestra White izjavila je:

„Bilo je nužno da ljudi budu probuđeni za opasnost u kojoj se nalaze; da budu potaknuti da se pripreme za svečane događaje povezane sa završetkom vremena milosti.“ Velika borba, 310.

Posljednjih šest stihova jedanaestog poglavlja Daniela predstavljaju „događaje povezane sa završetkom vremena milosti“. Ti su događaji bili otpečaćeni u vrijeme svršetka 1989. godine i bili su jasno otkriveni.

„Prije svojega raspeća Spasitelj je objasnio svojim učenicima da treba biti pogubljen i ponovno ustati iz groba, a anđeli su bili prisutni kako bi utisnuli Njegove riječi u umove i srca. No učenici su očekivali vremensko izbavljenje od rimskog jarma i nisu mogli podnijeti pomisao da On, u kome su se usredotočile sve njihove nade, treba pretrpjeti sramotnu smrt. Riječi koje su trebali zapamtiti bile su potisnute iz njihova uma, i kada je došlo vrijeme kušnje, zateklo ih je nespremne. Isusova smrt jednako je potpuno uništila njihove nade kao da ih On nije unaprijed upozorio. Tako je i u proročanstvima budućnost otvorena pred nama jednako jasno kao što je učenicima bila otvorena Kristovim riječima. Događaji povezani sa svršetkom vremena milosti i djelom pripreme za vrijeme nevolje jasno su izneseni. Ali mnoštva ne razumiju ove važne

istine ništa više nego da im nikada nisu bile otkrivene. Sotona vreba da ukloni svaki dojam koji bi ih mogao učiniti mudrima za spasenje, i vrijeme nevolje zateći će ih nespremne.“ Velika borba, 595.

U Cezareji Filipovoj, koja je Panij, u redcima trinaest do petnaest Krist je počeo poučavati svoje učenike o križu, čime je predočio povijest egzeterskog taborskog sastanka sve do 22. listopada 1844. Na početku reformnog pokreta sto četrdeset i četiri tisuće „događaji povezani sa završetkom vremena milosti” bili su otpečaćeni, a na kraju pokreta sto četrdeset i četiri tisuće „događaji povezani sa završetkom vremena milosti” otpečaćeni su unutar skrivene povijesti četrdesetog retka.

„Danas, u duhu i sili Ilije i Ivana Krstitelja, glasnici koje je Bog postavio skreću pozornost svijeta koji stoji pod osudom suda na svečane događaje koji će se uskoro zbiti u vezi sa završnim trenucima vremena milosti i pojavom Krista Isusa kao Kralja nad kraljevima i Gospodara nad gospodarima.“ Proroci i kraljevi, 715, 716.

„Događaji povezani sa završetkom vremena milosti” jesu događaji koji su otpečaćeni u skrivenoj povijesti četrdesetoga retka. U trećem poglavlju Zaharije prikazani su završni prizori istražnoga suda. Nadahnuće sjedinjuje Zaharijino svjedočanstvo s onima koji su zapečaćeni u devetom poglavlju Ezekielu.

„Božji narod uzdiše i vapi zbog gadosti koje se čine u zemlji. Sa suzama opominju bezbožnike na pogibelj u koju se izlažu gazeći božanski zakon, i s neizrecivom žalošću ponizuju se pred Gospodinom zbog vlastitih prijestupa. Bezbožnici se rugaju njihovoj žalosti, ismijavaju njihove svečane opomene i podrugljivo govore o onome što nazivaju njihovom slabošću. Ali tjeskoba i poniženje Božjega naroda nepogrešiv su dokaz da on ponovno zadobiva snagu i plemenitost karaktera izgubljene kao posljedicu grijeha. Upravo zato što se približavaju Kristu i što su njihove oči uprte u Njegovu savršenu čistoću, oni tako jasno razabiru krajnju grešnost grijeha. Njihova skrušenost i samoponiženje neizmjereno su prihvatljiviji u Božjim očima od samodostatna, ohola duha onih koji ne vide razloga za žalost, koji preziru Kristovu poniznost i koji tvrde da su savršeni dok prestupaju Božji sveti zakon. Krotkost i poniznost srca uvjeti su za snagu i pobjedu. Kruna slave čeka one koji se prigibaju podno križa. Blago ovim ožalošćenima, jer će se utješiti.

„Vjerni, oni koji mole, takoreći su zatvoreni s Bogom. Oni sami ne znaju koliko su sigurno zaštićeni. Potaknuti od Sotone, vladari ovoga svijeta nastoje ih uništiti; ali kad bi im se oči otvorile, kao što su se otvorile oči Elizejeva sluga u Dotanu, vidjeli bi anđele Božje kako taboruju oko njih te svojom svjetlošću i slavom obuzdavaju čete tame.

„Dok narod Božji pred Njim muči svoje duše, vapeći za čistoćom srca, izdaje se zapovijed: ‘Skinite s njih prljave haljine’, a izgovaraju se i ohrabrujuće riječi: ‘Gle, skinuo sam s tebe tvoju krivnju i odjenut ću te svečanim haljinama.’ Beprijekorna haljina Kristove pravednosti stavlja se na iskušanu, kušanu, a ipak vjernu djecu Božju. Prezreni Ostatak odijeva se u slavnu odjeću, da se više nikada ne onečisti pokvarenostima svijeta. Njihova imena ostaju zapisana u Janjetovoj knjizi života, uvrštena među vjerne svih vjekova. Oduprli su se lukavstvima zavodnika; nije ih od njihove odanosti odvratila zmajeva rika. Sada su zauvijek sigurni od

napasnikovih zamki. Njihovi grijesi prenose se na začetnika grijeha. A Ostatak nije samo pomilovan i prihvaćen, nego i počašćen. 'Lijep turban' stavlja im se na glavu. Oni će biti kao kraljevi i svećenici Bogu. Dok je Sotona iznosio svoje optužbe i nastojao uništiti ovu skupinu, sveti su anđeli, nevidljivi, prolazili amo i tamo, stavljajući na njih pečat živoga Boga. To su oni koji stoje na gori Sionu s Janjetom, imajući ime Oca Njegova napisano na svojim čelima. Pjevaju novu pjesmu pred prijestoljem, pjesmu koju nitko ne može naučiti osim sto četrdeset i četiri tisuće, koji su otkupljeni sa zemlje. 'To su oni koji slijede Janje kamo god ono ide. Oni su otkupljeni između ljudi kao prvine Bogu i Janjetu. I u njihovim se ustima ne nađe prijevare, jer su bez mane pred prijestoljem Božjim.'"

„Sada se postiže potpuno ispunjenje onih riječi Anđela: 'Čuj sada, Jošuo, veliki svećeniče, ti i tvoji drugovi koji sjede pred tobom, jer su oni ljudi na čudo; jer, evo, izvest ću Slugu svojega, Izdanak.' Krist se otkriva kao Otkupitelj i Izbavitelj svojega naroda. Sada su doista Ostatak 'ljudi na čudo', dok suze i poniženje njihova hodočašća ustupaju mjesto radosti i časti u prisutnosti Boga i Janjeta. 'U onaj dan mladica Gospodnja bit će krasota i slava, a plod zemaljski uzvišen i divan onima koji umaknu od Izraela. I dogodit će se da će se onaj koji ostane na Sionu i onaj koji preostane u Jeruzalemu zvati svetim, svaki koji je zapisan među živima u Jeruzalemu.'“ Testimonies, svezak 5, 474–476.

Sto četrdeset i četiri tisuće u knjizi Otkrivenja jesu Ezekielova skupina koja je „zapečaćena” dok „uzdiše i viče” zbog gadosti koje su u zemlji. Oni su zapečaćeni kada im je dana odjeća Kristove pravednosti i lijepa mitra koja predstavlja Petrovo „kraljeve i svećenike”, koji nekoć nisu bili narod Božji, a sada su postali narod Božji.

Ali vi ste izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti narod, narod stečeni, da navješćujete vrline Onoga koji vas je iz tame pozvao u svoje čudesno svjetlo; vi koji nekoć niste bili narod, a sada ste narod Božji; koji nekoć ne bijaste zadobili milosrđe, a sada zadobiste milosrđe. Ljubljeni, zaklinjem vas kao pridošlice i putnike, uzdržavajte se od tjelesnih požuda koje vojuju protiv duše; vladajući se časno među poganima, da oni, premda vas kleveću kao zločince, po vašim dobrim djelima, koja budu promatrali, proslave Boga u dan pohoda. 1 Petrova 2:9–12.

Stoga sada, budete li doista slušali moj glas i držali moj Savez, bit ćete mi osobita svojina iznad svih naroda, jer sva je zemlja moja. I bit ćete mi kraljevstvo svećenikâ i svet narod. To su riječi koje ćeš govoriti sinovima Izraelovim. Izlazak 19,5.6.

„U posljednjim danima povijesti ove zemlje Božji Savez s Njegovim narodom koji drži Njegove zapovijedi treba biti obnovljen. 'U onaj dan sklopit ću za njih savez sa zvijerima poljskim, i s pticama nebeskim, i s gmizavcima zemaljskim; i slomit ću luk i mač i boj sa zemlje, i učinit ću da počivaju u sigurnosti. I zaručit ću te sebi dovijeka; da, zaručit ću te sebi u pravednosti, i u sudu, i u dobroti, i u milosrđu. Zaručit ću te sebi i u vjernosti; i spoznat ćeš Gospodina.'

„I dogodit će se u onaj dan: uslišit ću, govori Gospodin, uslišit ću nebesa, i ona će uslišiti zemlju; i zemlja će uslišiti žito, i vino, i ulje; a oni će uslišiti Jizreel. I posijati ću je sebi u zemlji; i smilovati ću se onoj koja nije zadobila milosrđe; i reći ću onima koji nisu moj narod: Ti si moj narod; a oni će reći: Ti si moj Bog.“ Hošea 2:14–23.

„U onaj dan,... ostatak Izraelov i oni koji umaknu domu Jakovljevu,... oslonit će se uistinu na Jahvu, Sveca Izraelova.“ Izaija 10,20. Iz „svakoga naroda i plemena i jezika i puka“ bit će onih koji će radosno odgovoriti na poruku: „Bojte se Boga i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova.“ Odvratit će se od svakoga idola koji ih veže za ovu zemlju i „poklonit će se Onomu koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore voda“. Oslobodit će se svake zapletenosti i stajat će pred svijetom kao spomenici Božje milosti. Poslušni svakom božanskom zahtjevu, bit će prepoznati od anđela i od ljudi kao oni koji „drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu“. Otkrivenje 14,6–7.12.

“Evo, dolaze dani, govori Gospod, kad će orač stizati žeteoca, i gazilac grožđa onoga koji sije sjeme; i gore će kapati slatkim vinom, i svi će se brežuljci topiti. I vratit ću iz sužanjstva svoj narod Izraelov, i oni će sagraditi opustošene gradove i nastaniti se u njima; i sadit će vinograde te piti njihovo vino; načinit će i vrtove te jesti njihov plod. I posadit ću ih na njihovoj zemlji, i više se neće iščupati iz svoje zemlje koju sam im dao, govori Gospodin, Bog tvoj. Amos 9:13–15.” Review and Herald, 26. veljače 1914.

Očito je da od trenutka kada posljednji izabrani naraštaj od sto četrdeset i četiri tisuće bude zapečaćen, još uvijek postoje neznabošci na koje može utjecati način života (vladanje) sto četrdeset i četiri tisuće tijekom dana pohođenja neznabožaca.

„Ljudska sila i ljudska moć nisu uspostavile Božju crkvu, niti je mogu uništiti. Crkva nije utemeljena na stijeni ljudske snage, nego na Kristu Isusu, Stijeni vjekova, i ‘vrata paklena neće je nadvladati’. Matej 16,18. Božja prisutnost daje postojanost Njegovu djelu. ‘Ne uzdajte se u knezove, niti u sina čovječjega’, riječ je koja nam dolazi. Psalam 146,3. ‘U miru i pouzdanju bit će snaga vaša.’ Izaija 30,15. Božje slavno djelo, utemeljeno na vječnim načelima pravde, nikada neće propasti. Ono će ići iz snage u snagu, ‘ne silom ni snagom, nego Mojim Duhom, veli Jahve nad Vojskama’. Zaharija 4,6.“

„Obećanje: ‘Ruke Zerubabelove postaviše temelj ovomu domu; njegove će ga ruke i dovršiti’, doslovno se ispunilo. Redak 9. ‘Starješine židovske zidahu i napredovahu po prorokovanju proroka Hagaja i Zaharije, sina Idova. I sazidaše i dovršiše prema zapovijedi Boga Izraelova i prema zapovijedi Kira, Darija i Artakserksa, kralja perzijskoga. I ovaj je Dom bio dovršen trećega dana mjeseca Adara [dvanaestoga mjeseca], i to šeste godine vladanja kralja Darija.’ Ezra 6,14.15.” Proroci i kraljevi, 595, 596.

Stihovi trinaest do petnaest predstavljaju proročke događaje koji vode do završetka vremena milosti za one koji drže subotu pri nedjeljnom zakonu. Oni također predstavljaju treći od triju koraka u desetom stihu dvanaestog poglavlja Daniela. Deseti stih jest „očišćenje“, stihovi jedanaest i dvanaest predstavljaju „ubijeljene“, a stihovi trinaest do petnaest predstavljaju lakmusov test u kojemu su djevice koje drže subotu „iskušane“.

Unutarnja poruka u knjizi proroka Daniela predstavljena je viđenjem na rijeci Ulaj u poglavljima sedam do devet, a vanjska poruka predstavljena je viđenjem na rijeci Hiddekel u poglavljima deset do dvanaest. Dvanaesto poglavlje vrhunac je i unutarnjih i vanjskih viđenja te iznosi način na koji Krist podiže i čisti sto četrdeset i četiri tisuće. Stihovi deset do šesnaest predstavljaju skrivenu povijest četrdesetog retka od 1989. pa sve do nedjeljnog zakona iz četrdeset prvog i šesnaestog

retka. Stihovi koji se uklapaju u tu skrivenu povijest predstavljaju savršeno ispunjenje desetog retka dvanaestog poglavlja.

Mnogi će se očistiti, i ubijeliti, i biti iskušani; ali bezbožnici će bezbožno postupati; i nijedan od bezbožnika neće razumjeti; ali mudri će razumjeti. A od vremena kad će biti ukinuta svagdašnja žrtva i postavljena grozota pustoši, bit će tisuću dvjesto i devedeset dana. Blago onomu koji čeka i dočeka tisuću tristo i trideset i pet dana. Daniel 12,10–12.

„Mudri“ koji razumiju retke deset do šesnaest i koji su zapečaćeni i „intelektualno“ i „duhovno“ jesu oni koji razumiju vanjsku proročku poruku prikazanu u skrivenoj povijesti četrdesetoga retka, te su se „intelektualno“ učvrstili u tom razumijevanju prije zakona o nedjelji. „Mudri“ su oni koji su preobraženi unutarnjom porukom prikazanom u Otkrivenju, jedanaestom poglavlju i jedanaestom retku, te su se učvrstili u tom iskustvu prije zakona o nedjelji.

„Mudri“ su oni koji su primili „blagoslov“ povezan s „čekanjem“, čime se sto četrdeset i četiri tisuće označavaju kao oni koji ispunjavaju savršeno i konačno ispunjenje deset djevica. Otkrivenje jedanaest, redak jedanaest, nastupilo je u srpnju 2023., označivši tako „vrijeme svršetka“, kada Daniel i Otkrivenje s dva svjedoka označuju da porast znanja koji je bio zapečaćen i koji je otpečaćen u srpnju 2023. prepoznaje proces pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće. Jedanaest plus jedanaest jednako je dvadeset i dva, što je simbol sjedinjenja božanstva s čovječtvom, a oni koji prođu proces pročišćenja u tri koraka koji proizvodi sto četrdeset i četiri tisuće identificirani su u Danielu 12, redak 12, pružajući još jedan Palmonijev potpis, jer dvanaest puta dvanaest jednako je sto četrdeset i četiri tisuće.

Ovu ćemo studiju nastaviti u sljedećem članku.